

foregaar, om end ikke hver Dag, saa dog meget hyppig, og som den nugældende Ret ikke lægger nogen som helst Hindring i Veien for. Det maa vi jo holde os klart for Die, at, som Forholdene ere nu, er der ingen Magt, som kan hindre Ægtefæller fra faktisk at have deres Ægteskab. Forholdet er jo ikke, som maaste Nogen kunne ønske at bilde Folk ind, at, naar en Kone forlader sin Mand, kan hun blive hentet tilbage til ham af Politiet. Nei, saaledes ere vi ikke stillede. Jeg siger, at, naar Ægteskabet faktisk er hævet, skulle de Vedkommende have Lov til at faae Ende paa Spørgsmaalet om det indbyrdes Formuesforhold. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds gjorde enkelte Bemærkninger gjældende ligeoverfor mit Forslag, som foranlediger mig til at sige et Par Ord. Det ærede Medlem mente med Hensyn til § 1, at denne Paragraf vilde gribe ind i mange bestaaende Forhold, hvor Forældre havde sat en Formue fast som Medgift for deres Datter i det Dieblit, hun giftede sig. Det tror jeg ikke, at denne Paragraf vil gjøre. Jeg har haft en anden Opfattelse. Navnlige tror jeg ikke, at en saadan almindelig Lov vilde kunne faae Indvirkning paa de Rettsforhold, som allerede ere stiftede paa denne Maade. Hvis det ærede Medlem havde Ret, vilde det være en Betænkelse, men det er ikke faldet mig ind (Afbrudelse af Rimestad). Det har jo slet ikke Noget at betyde, at Loven faar en saadan almindelig Affattelse, det har jo alle Love. Det ligger i enhver Lovs almindelige Karakter, at den kun har Hensyn til fremtidige Forhold, naar det Mudsatte ikke utrykkelig er bestemt. Jeg tror ikke, at bestaaende og stiftede Forhold ville blive opløste ved denne § 1. Jeg er ialtsald ikke gaaet ud fra den Forudsætning. Det ærede Medlem mente med Hensyn til § 2, at der i den maatte ligge som nødvendig Konsekvens, at Raadighed over Boet og Andragelse fra Kreditorers Forsøgning skulde følges ad. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem deri. Jeg tror ikke, at disse to Ting have Noget som helst med hinanden at gjøre. Nei, den materielle Ret er den, som staar i Forhold til Kreditor, men ikke Raadigheden over Boet. Naar Eiendomsretten er givet, er Kreditorernes Ret ogsaa givet, men disses Ret er ikke afhængig af Raadighedsforholdet. En Umyndig kan ikke i nogen som helst Henseende raade over sin Formue, men desuagtet kan Kreditor angribe den. Altsaa for mig er der god Konsekvens i at sige, at, naar disse Formuesgjenstande ere Konens, saa kan

Kreditor ikke angribe dem. Det er en sikker Ting. Men fordi man siger, at Konen kan raade over den og den Del af Fællesboet, følger ikke, at de skulde være undtagne Kreditor. Det, man særlig mener med, at de høre til Fællesboet, er efter min Opfattelse netop, at de heste for Fællesboets Gjæld ligesom alle de øvrige Gjenstande, og dette er en Erkning, som jeg tror er staaet saa fast i den almindelige Opfattelse, at det vil være meget vanskeligt at komme bort fra den. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds mener, at Vedtagelsen af § 3 vil være det Samme som Forkastelsen af Lovforslaget, saa er det naturligvis rigtigt, at det ærede Medlem stemmer imod Paragrafen, forsaavidt nemlig han interesserer sig for Lovforslaget. Mig er det imidlertid forekommet, at de Indvendinger, der ere gjorte imod § 3, have været meget svage. Man har udtalt sin Uvillie imod den, og man har givet til Bedste visse fantastiske Forestillinger, men nogen egentlig juridisk Smødegaaelse har jeg ikke hørt. Jeg skulde altsaa meget anbefale, at disse Endringsforslag maatte blive vedtagne. Følgen af, at de bleve vedtagne, vilde naturligvis være, at der fra min Side, hvis det da ikke foresloes fra anden, vilde blive foreslaet Udvalgs Medfættelse. Skulde mine Endringsforslag ikke finde Stemning for sig her i Thinget, kan jeg kun gjentage, hvad jeg oftere har sagt, at det Forslag, som det ærede Medlem fra Horsens (Vajer) har bragt ind her, interesserer mig ikke. Hvis det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) havde Ret i, at der derved stete et væsentligt Fremskridt, og hvis han navnlig havde Ret i, at den største Ulempe ved de nuværende Forhold vilde være afhjulpen ved dette Forslags Ophævelse til Lov, vilde det være noget Andet; men naar vi Allesammen ere enige om, at Forslaget ikke har nogen som helst praktisk Betydning og ikke raader Bod paa nogen som helst Ulempe i noget som helst Forhold, kan dets Vedtagelse her ikke blive Andet end en Standsning af Sagen i sin Helhed, saa at den kommer til at ligge hen paa ubestemt Tid, og jeg tror, at vi da ikke saa let ville faae den frem igjen. Altsaa de Herrer, som mene, at det er nyttigt og hensigtsmæssigt at faae et praktisk Resultat ud af denne Sag, vil jeg anbefale at stemme for mine Endringsforslag. Dermed er det jo ikke givet, at de skulde blive til Lov i den Form, hvori de foreligge, men dermed er kun givet, at Sagen gaar